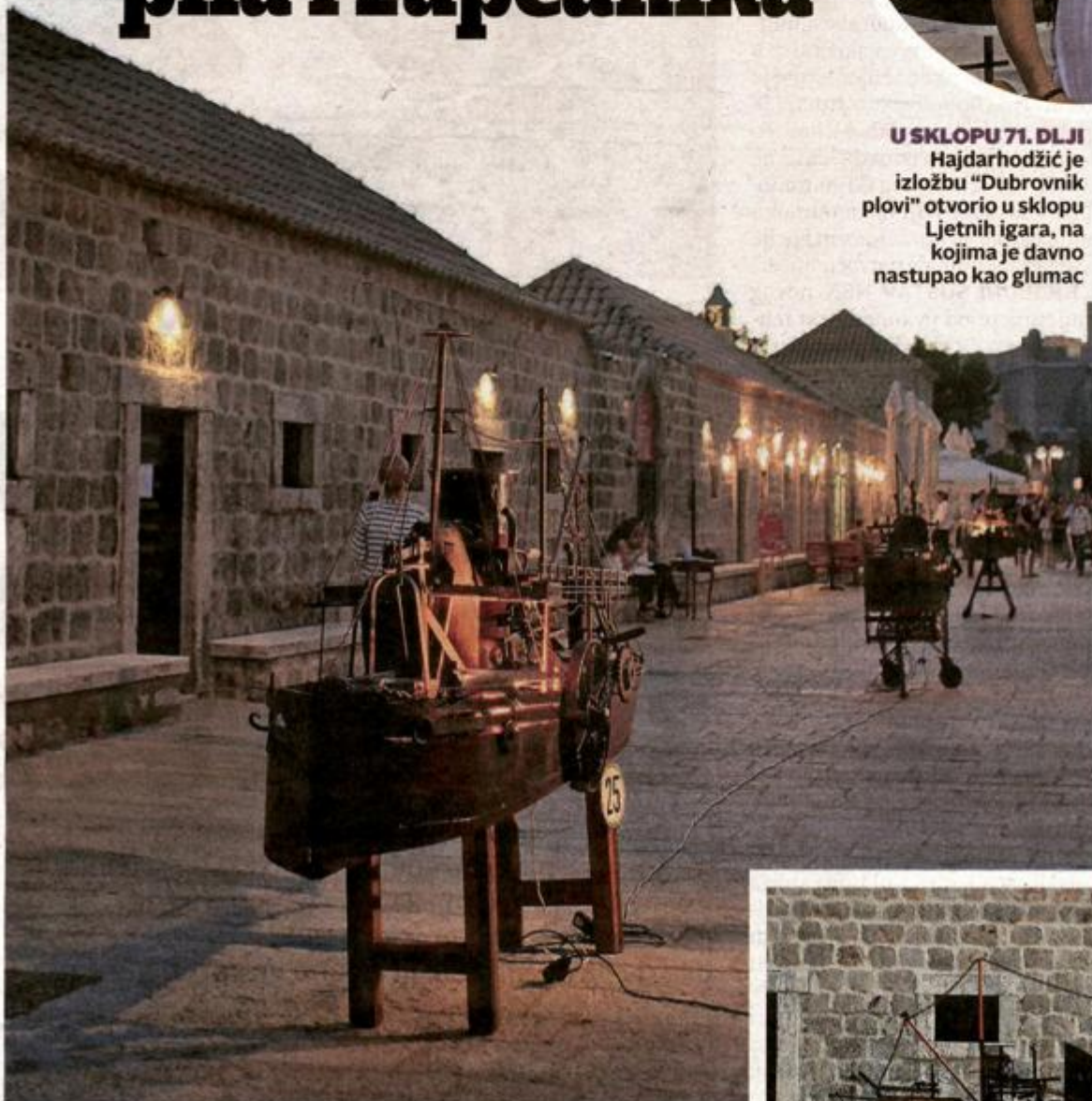


IZLOŽBA U DUBROVAČKIM LAZARETIMA

Brodovi Igora Hajdarhožića od odbačenih lanaca, pila i zupčanika



U SKLOPU 71. DLJI Hajdarhožić je izložbu "Dubrovnik plovi" otvorio u sklopu Ljetnih igara, na kojima je davno nastupao kao glumac



piše Romina Peritz

Nakon dvadeset godina Igor Hajdarhožić vratio se na Dubrovačke ljetne igre, no ovaj put ne kao glumac, nego kao likovni umjetnik.

Prošlog vikenda u Lazaretima u sklopu 71. Igara otvorena je njegova izložba "Dubrovnik plovi", otvorena do 25. kolovoza, na kojoj je predstavio svoje jedinstvene radove - konstrukcije brodova izrađene od odbačenih predmeta. Danas šezdesetogodišnji Hajdarhožić, inače diplomirani glumac, posvetio se u potpunosti jednoj od svojih najvećih strasti, izradi brodova kao umjetničkih eksponata, a njegova dubrovačka radionica, ujedno galerija, u jednoj uličici uz Stradun svakako je jedno od kulturnih mjesta u Gradu koje se ne smije propustiti.

ČETIRI KONSTRUKCIJE "Kao glumac sam na Igrama godinama nastupao, ali ovo je prvi put da nastupam sa svojim likovnim aspektom. Zadnju ulogu na Igrama imao sam prije dvadesetak godina kada sam ušao u neke sukobe i iz njih izašao kao glumac bez angažmana. Napustio sam taj posao nakon svade s Juvancićem i posvetio se nečemu što mi je možda i draže", kaže Hajdarhožić. Na izložbi u dubrovačkoj

kreativnoj četvrti, u suradnji s Dubrovačkom baštinom d.o.o. i Art radionicom Lazareti, izložio je objekte u formi broda koje je sastavio od mnoštva odbačenih predmeta koji se pojavljuju u novoj funkciji.

"Pažljivom promatraču neće promaknuti dijelovi poljoprivrednih strojeva i alata, dijelovi mehanizma industrijskih strojeva, pile, rešetke, lanci, šarafi, metalne mreže, kutije za alat i slično. Uz to, i tragovi udaraca, lomovi, istrošenost podloge, hrđa, zaprljanost, postaju likovni materijal. Predmeti sačinjeni od odbačenih pa onda ponovno pronađenih artikala nude dva razmišljanja: pored naglašenog sarkazma prema industrijskom društvu nalazimo i upozorenje na ekološku zapuštenost naše svijesti", ističe se u najavi izložbe koja je postavljena na platou Lazareta, što je, kako napominje Hajdarhožić, na neki način unutar vremena u kojem sada živimo - znakovito. "Nalazi se na platou gdje su ljudi nekad bili zatočeni zbog karantene. Šetnica za te ljude sada je iskorištena za konvoj mojih brodova." Izložene su četiri velike konstrukcije, dugačke od 3,5 do 4 metra i teške dvjesto i tristo kilograma.

"Moji su brodovi nastali kao zbir antikviteta i ruzinavog lima i nisu

imali za cilj da budu kiparska djela, nego sam se držao baze klasične brodogradnje i hidrodinamike, tako da su zapravo vjerni unutar imaginacije kojoj pripadaju. Oni su sjećanje na parobrode s početka 20. stoljeća, imaju profil radničkih brodova, remorkera, i prate tu jednu nestalu poetiku pomorstva koja je iščezla i koja se svakim danom sve više se gasi", kaže Hajdarhožić.

Uz brodove izložene su i fotografije Tomislava Kovačića, poznatog istarskog arhitekta. Kovačić, naime, na svojim crno-bijelim fotografijama uzima kao motiv Hajdarhožićeve brodove i stavlja ih u novi kontekst. Brodovi s fotografija postavljeni su na glavnom trgu u Grožnjanu, gradiću u kojem Hajdarhožić djeluje od 2018.

KOLEKCIJA OLDTIMERA "U Istri radim već dvije godine s metalom u staroj bravarskoj radionici Puljarević. To je proizašlo iz mog rada na interijerima istarskih vila gdje sam upotrebljavao ruzinavi metal dok se nisam posvetio temi kojom se bavim već četrdeset godina, a to je tradicionalna i imaginarna brodogradnja."

Hajdarhožić inače ima možda najveću kolekciju brodova na Mediteranu, preko šezdeset oltajmera razasutih po cijeloj Hrvatskoj, no bez puno šanse, kako kaže, da ih okupi u muzej koji je cijeli život sanjao. "Niti jedan brod nije u Hrvatskoj pod zaštitom. Brod kod nas kao identitet i kultura ne postoji. A naši brodovi su potpuno drukčiji od

brodova svih naših susjeda", napominje. Posebno ga žalosti i što njegova škola brodogradnje za djecu koja je djelovala na Lokrumu od nedavno više ne postoji.

"Škola male brodogradnje trajala je 37 godina, no,

nažalost, u Dubrovniku nije bilo sluha da se ta inicijativa održi. Ove zime su nas izbacili bez ikakve najave i time uništili cijelu inicijativu, na štetu djece. Pobijedila je želja za profitom", upozorava Hajdarhožić. Za razliku od Dubrovnika, u Istri je, kako dodaje, doživio širinu i toleranciju. Posebnu zaslugu za to imaju gradonačelnik Grožnjana te voditelj gradske galerije Fontic Eugén Borkovsky, koji su mu pokazali povjerenje pa su njegovi brodovi postavljeni prošle zime na tamnošnjem trgu postali zaštitni znak tog pitoresknog istarskog gradića.

A unutar Hajdarhožićeve dubrovačke izložbe u Art radionici Lazareti održava se i, kako ju je nazvao, Mala škola elektrozavarivanja za dame pod vodstvom Srećka Puljarevića. "U sklopu izložbe tijekom mjesec dana sve djevojke i žene imat će priliku naučiti osnove zavarivanja. Dosad se javilo sedam djevojaka i bit će zadovoljstvo s njima napraviti brod", zaključuje umjetnik. ■



Moji brodovi su sjećanje na parobrode s početka 20. stoljeća i prate jednu nestalu poetiku pomorstva, kaže Hajdarhožić

